

onderschatten parasiet van het naaldhout kan worden.

Tijdens dit onderzoek is reeds gebleken, dat een belangrijk stamrot voorkomt van oudere bomen en dat dit veroorzaakt wordt door *Hapalopilus Schweinitzii*, een zwam, waar tot nu toe nog weinig aandacht aan werd geschonken.

Elke nadere informatie en waarneming met betrekking tot deze wortelzwammen zal dan ook op hoge prijs worden gesteld, daar deze wellicht bijdraagt tot een betere kennis van de gedragingen van deze parasieten ten opzichte van hun waardplanten.

5 juni 1961.

J. Gremmen
Bosbouw Proefstation - Wageningen
Domeinweg 1

-.--.-.-.-

HET GESLACHT PUSTULARIA FUCK. IN ONS LAND

Van twee ver uiteen gelegen delen van ons land, n.l. de Peel en Drente, kreeg ik materiaal toegestuurd van *Pustularia rosea*. Dit bracht mij er toe iets over het geslacht *Pustularia* in Coolia te schrijven.

Pustularia is een geslacht der Ascomyceten, behoort tot de familie der Helvellaceae, en heeft de volgende kenmerken: apothecia komvormig, zittend tot gesteeld, met viltig tot vlokkig excipulum; asci niet blauw wordend met jodium; sporen 1-cellig, ellipsoidisch, glad, met 2 olijdruppels; paraphysen slank, gesepteerd, kleurloos.

De geslachtsnaam is afgeleid van het Latijnse woord "pustula", een blaartje of puistje op de huid, en heeft betrekking op het wat puisterige oppervlak van het excipulum.

Van het vrij kleine aantal soorten, dat tot dit geslacht behoort, hebben wij er in ons land drie, die op de volgende wijze uit elkaar gehouden kunnen worden:

1a. Gehele apothecium vuil okergeel

2a. Apothecium tot hoogstens 1.5 cm diameter, ge-

woonlijk minder; zittend of naar de basis toe in onduidelijke steel versmald; sporen tot hoogstens 21μ lang.

P.cupularis

- 2b. Apothecium 2-3 cm diameter, soms nog meer; gesteeld en de steel vaak gegroefd; sporen tot $22-24 \mu$ lang.

P.catinus

- 1b. Gehele apothecium purperkleurig roze.. P.rosea

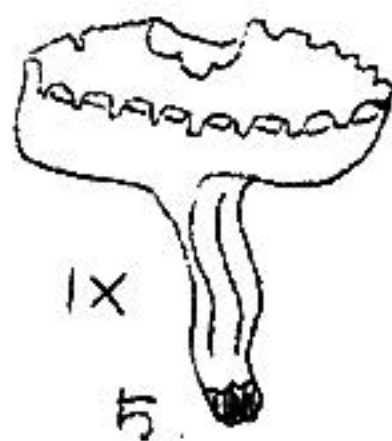
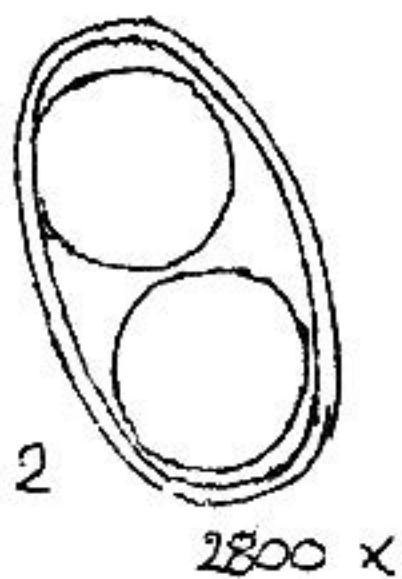
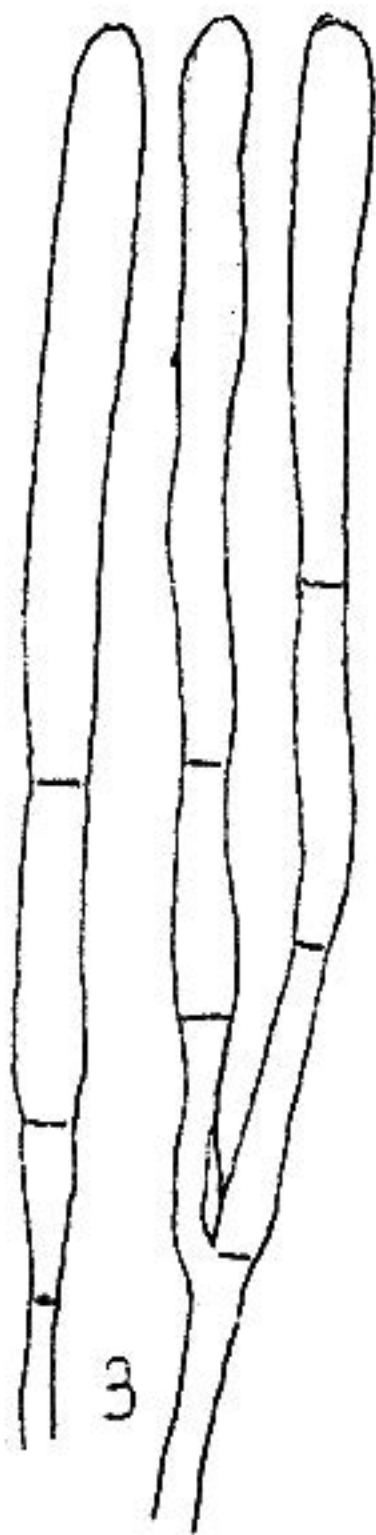
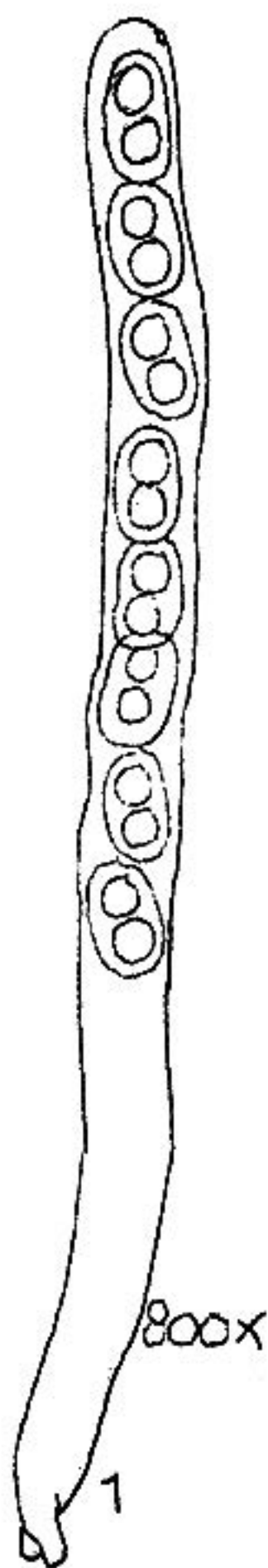
Pustularia catinus (Holmskj. ex Fr.) Fuck. is met twee apothecia weergegeven in figuur 5. Het excipulum is zemelig tot fijn vlokkig-wrattig, vooral naar de rand toe, die heel karakteristiek gekarteld-ingescheurd is. De soort is in ons land uitsluitend bekend van lemige of kleiachtige grond in vrij open loofbos.

Pustularia cupularis (L. ex Fr.) Fuck. is niet afgebeeld maar lijkt in habitus op de volgende soort. Hij heeft met de voorgaande de opvallend gekartelde rand en het wat vlokkige excipulum gemeen. In tegenstelling tot P. catinus echter, groeit P. cupularis op wat humeuze zandige grond in vrij open loofbos en op brandplekken.

Pustularia rosea Rea krijgt een wat uitgebreider beschrijving omdat het waarschijnlijk een voor velen onbekende soort is, al werd hij reeds vroeger door Schweers vermeld.

Apothecia zittend (zie fig. 4), gewoonlijk in groepjes bijeen, tot 17 mm diameter (Schweers geeft zelfs tot 30-40 mm op), geheel purperkleurig roze, ofschoon in jonge toestand het excipulum bijna wittig kan zijn; excipulum fijn viltig. Asci cilindrisch, 8-sporig, $216-266 \times 11-14 \mu$. Sporen scheef 1-rijig in de ascus (zie fig. 1), 1-cellig, ellipsoidisch, glad, met 2 grote oliedruppels, zelden met 1 grote en een aantal veel kleinere, $15.7-18.8 \times 8.3-10.7 \mu$ (zie fig. 2).

Paraphysen spaarzaam vertakt, gesepteerd, $4-8 \mu$ breed, kleurloos, naar de top toe dicht gevuld met roodachtig gele korreltjes, top van gelijke breedte of zelfs wat versmald, $6-7 \mu$ (zie fig. 3).

Op brandplekken voorkomend, ook in verbrand veen, mei tot september.

Feitelijk was Pustularia rosea al lang uit ons land bekend, alleen niet onder deze naam. A.C.S. Schweers vermeldde de soort van verschillende vindplaatsen (Epse, Markelo, de Plasmolen bij Mook) afwisselend als Lachnea of Peziza roseo-lilacina Clements in Fungus 11: 43. 1940; 12: 6. 1940; 13: 34. 1942; en 20: 48. 1950. Tenslotte publiceerde hij een uitvoeriger stuk in Mededelingen 25: 26. 1941. Schweers was zich wel bewust van de onzekerheid van zijn determinatie, vandaar de door hem toegevoegde vraagtekens, maar met de toen ter beschikking staande literatuur was hem niet anders mogelijk. De naam Peziza roseo-lilacina was door F.J. Seaver in zijn boek "The North American Cup-fungi (Operculates)" op p. 235 opgenomen onder de "Doubtful Species". Inderdaad past de daar geciteerde, korte beschrijving wel ongeveer, maar dat de kleur van het excipulum "yellowish-ochraceous" zou zijn, klopt zeker niet. Aangezien er buiten de beschrijving niets anders over deze soort bekend schijnt te zijn, is het beter Peziza roseo lilacina bij de twijfelachtige soorten te laten rusten. Pas door het in recente tijd verschenen boek van R.W.G. Dennis, "British Cup Fungi and their allies", is zonder enige twijfel komen vast te staan met welke soort we hebben te doen; Pustularia rosea, die door Rea in 1924 in een voor weinigen toegankelijk Brits tijdschrift werd beschreven.

Rijksherbarium, Leiden.

R.A. Maas Geesteranus.

-o-o-o-o-o-o-o-

Bij de Plantenziektenkundige Dienst te Wageningen bestaat de mogelijkheid tot plaatsing van een medewerker (mnl. op de sectie Mycologie. Gegadigden dienen o a. interesse te hebben in fytopathologisch-mycologische problemen. Enige kennis van de Mycologie in het algemeen is noodzakelijk. Rangindeling en salariëring geschiedt volgens Rijksregeling en naar gelang van opleiding en ervaring. Sollicitaties, met volledige gegevens inzake opleiding en beklede betrekkingen, schriftelijk in te dienen bij de Directeur van de Plantenziektenkundige Dienst, Geertjesweg 15 te Wageningen.